

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ (Ίωάν. 1, 44-52) 21 Μαρτίου 2021

Ἡ σημερινή Κυριακή τῆς Ὀρθοδοξίας εἶναι φυσικό καί δίκαιο, νά πλημμυρίζει τίς καρδιές τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ἀπό εὔλογη ὑπερηφάνεια. Μέσα στίς πλέον έπίσημες καί λαμπρές Κυριακές τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους, ἡ Κυριακή τῆς Όρθοδοξίας ἐκφράζει μέ ἕνα ὰπλό τρόπο τό ὀρθό κήρυγμα. Ἐκφράζει τόν ὀρθό τρόπο διά τοῦ ὁποίου καλούμεθα οἱ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί νά ἐπικοινωνοῦμε, νά συνδιαλεγόμεθα, νά δροῦμε καί νά βιώνουμε τήν πίστη μας. Ἡ σημερινή Κυριακή συνοψίζει τό πιστεύω τῆς Ὀρθοδοξίας καί τούς ἀγῶνες τῶν ἡρωϊκῶν τέκνων της στό πέρασμα τῶν 20 αἰῶνων. Σήμερα συμπίπτει νά συνεορτάζουμε ἕνα ἀκόμη μεγάλο γεγονός τῆς πίστης μας καί τῆς λευτεριᾶς. Κι'ἄν γιορτάζουμε 2.000 χρόνια λευτεριᾶς ἀπό τόν βαρύ ζυγό τῆς εἰδολωλατρείας, γιορτάζουμε καί 200 χρόνια λευτεριᾶς ἀπό τόν μουσουλμανικό ζυγό. Έάν δέν εἴχαμε τούς ἡρωϊκούς καί θυσιαστικούς ἀγῶνες τῶν Χριστιανῶν τῶν πρώτων αἰώνων ἴσως δέν θά εἴχαμε καί τό σθένος γιά τήν Έπανάσταση τοῦ 1821. Διά τοῦτο καί τήν σημερινή ἡμέρα, ἔχουμε σάν Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί περίσσιο καθῆκον νά τήν προσέχουμε καί νά τήν προβάλλουμε μέ κάποια ίδιαιτερότητα. Διότι γιορτάζουμε τήν διατήρηση τῆς Εὐαγγελικῆς ἀλήθειας τοῦ γνήσιου πνεύματος τοῦ Χριστιανισμοῦ, γιά 20 αἰῶνες. Πολλές θυσίες καί ἀδιάκοπες προσευχές καί ὀφθαλμοφανῆ θαύματα καί νεκραναστάσεις καί ἀπάνθρωπα μαρτύρια καί ἡρωϊκές ἀποφάσεις καί θαρραλέες ὁμολογίες καί φρικτοί θάνατοι, στόλισαν μέχρι σήμερα τήν διάβα τῶν 20 αἰώνων πού πέρασαν. Ἔτσι ἐπικράτησε τό σωτήριο Εὐαγγέλιο τοῦ Κυρίου. Όπως τότε ὁ θεῖος Διδάσκαλος προέτρεψε τόν Φίλιππο νά τόν ἀκολουθήσει καί ἀκολουθῶντας Τον εὑρῆκε τόν Μεσσία πού ἔψαχνε. Εὑρῆκε τόν Χριστό, τήν αὐτοαλήθεια, τόν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἔτσι καί ὁ Ἑλληνισμός έδέχθει ἀπό τά χρόνια τοῦ Μεγάλου Διδασκάλου καί τῶν Ἀποστόλων Του,τήν κλῆση τοῦ Κυρίου καί Λυτρωτοῦ. Εἶναι ἀδύνατο νά μιλήσει κανείς γιά τήν Ὀρθοδοξία καί τά γνωρίσματά της άρκετά, ὥστε νά δώσει μιά άμυδρή εἰκόνα τῆς δόξας της. Ἡ λέξη καί μόνο, «ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ» μᾶς προϊδεάζει γιά τήν ὀρθότητα τοῦ Χριστιανικοῦ δόγματος. Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, γνωρίζεται ὡς ἡ Ἀνατολική Ἐκκλησία καί τά μέλη της ὡς Όρθόδοξοι Χριστιανοί. Οὐσιαστικά ἡ Ὀρθόδοξη πίστη ἀρχίζει ἀπό τούς Ἀποστόλους, τούς Άποστολικούς Πατέρες, τούς Πατέρες τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων καί ἔκτοτε συνεχίζει τήν θεοφώτιστη πορεία της μέχρι σήμερα. Σάν ἐκκλησιαστική γιορτή ὅμως θεσπίστηκε νά γιορτάζεται μέ τήν ἀναστήλωση τῶν εἰκόνων, ἤτοι ἀπό τῆς Ζ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Χρονολογικά συμπίπτει μέ τό ἔτος 843 ἐπί αὐτοκρατείρας Θεοδώρας καί Πατριάρχου Κων/λεως Μεθοδίου τοῦ Ὁμολογητοῦ καί κατά τήν πρώτη Κυριακή τῶν Νηστειῶν τοῦ ἰδίου ἔτους. Τότε καθιερώθηκε καί συνεχίζεται μέχρι σήμερα. Έτσι σήμερα, μιλῶντας γιά Όρθοδοξία, περικλείουμε μέσα σ' αὐτήν τήν λέξη, ἰστορία 20 αἰώνων τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μας ἱστορίας καί παράδοσης. Περικλείει ὅπως ἤδη ἀναφέραμε πολλαπλούς καί σκληρούς ἀγῶνες ἐναντίον τῶν ἀλλοθρήσκων προπαντός εἰδολωλατρῶν, γιά νά διατηρήσει τήν χριστιανική της ταυτότητας. Όμως ἡ Ὀρθοδοξία ἀναγκάστηκε νά κάμει πολλούς σκληρούς ἀγῶνες ἐναντίων τῶν χριστιανικῶν σχισμάτων καί αἰρέσεων, γιά νά διατηρήσει τήν Ὀρθή χριστιανική της ταυτότητα. Βλέπετε ἀδελφοί μου, ὁ πονηρός χρησιμοποίησε ὅλα τά ἀπάνθρωπα μέσα βίας ἐναντίον τοῦ Χριστιανισμοῦ καί τελικά ἐνικήθηκε. Ἐσκέφθει λοιπόν νά εἰσέλθει ἐντός τοῦ Χριστιανισμοῦ καί νά ἀρχίσει ἐσωτερικό πόλεμο. Τότε ἄρχισαν νά ἀναφύονται πανταχόθεν, θρησκευτές διαφωνίες, νά δημιουργοῦνται σχίσματα τά ὁποῖα σύντομα ἐξελίσσονταν σέ αἰρέσεις.

Τό πρῶτο σχίσμα πού τελικά ἔγινε αἴρεση, ἦταν οἱ παπικές ἀξιώσεις, τό Φιλιόκβε καί οἱ κατά τό δοκοῦν προσθῆκες τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας στό Πιστεύω κ.τ.λ. Ἀποτέλεσμα αὐτῶν τῶν ἀξιώσεων πρωτείου καί ἐγωϊσμῶν, ἦταν νά κατακερματιστεῖ ἡ Δυτική Ἐκκλησία σέ χιλιάδες χριστιανικές παραφιάδες σέ ὅλον τόν κόσμο. Ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία παρέμεινε στίς ἀποστολικές καί πατερικές της ἀρχές καί δοξασίες, διατηρῶντας τήν ἐνότητα καί προπαντός τό ἀνόθευτο τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως καί λατρείας. Ὅμως αὐτό τό γεγονός ἐστενοχωροῦσε τόν πονηρό διάβολο καί προσκληθείς ὑπό ἀδυνάτων ἀνδρῶν τῆς χριστιανικῆς ἐξουσίας, ἄρχισε νά δημιουργεῖ ἕντονες διαφωνίες καί σχίσματα ἐντός τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας.

"Έτσι καί σήμερα ἀκόμη ταλαιπωρούμεθα καί χρειαζόμεθα ὄσο ποτέ ἄλλοτε τήν σωστική ἐπέμβαση τοῦ Θεοῦ, νά μᾶς λυπηθεῖ καί νά μήν ἐπιτρέψει περαιτέρω σχίσμα στόν ἄραφο Χιτῶνα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. "Ένα σημαντικό γνώρισμα τῆς Όρθοδοξίας πού γιορτάζουμε σήμερα ἀδελφοί μου, εἶναι τό πνεῦμα τῆς ἐλευθερίας. Ἡ Ὀρθοδοξία, ἐκπροσωπεῖ τήν ὀρθή πίστη, ἀλλά μέσα σ'ἔνα πνεῦμα ἐλευθερίας. Αὐτός ὁ χαρακτηρισμός βαραίνει πολύ τήν ζυγαριά τῆς Ὀρθοδόξου Χριστιανικῆς πίστεως. Διότι γνώρισμα τῆς Ὀρθοδοξίας εἶναι ἡ ἀλήθεια χωρίς φανατισμό καί ἡ ἐλευθερία χωρίς πάθος. Οἱ Ἑλληνες, ἐκ φύσεως ἦταν φιλελεύθερος λαός, διά τοῦτο καί ὅταν ἄκουσαν τόν Ἀπόστολο Παῦλο νά ὁμιλεῖ μέ ἔνα τόσο ἐλεύθερο πνεῦμα, τοῦ ἔδωσαν προσοχή. Αὐτό πού ἀνέδειξε τήν φιλοσοφία τῶν Ἑλλήνων, εἶναι αὐτό τό ἐλεύθερο πνεῦμα. Διά τοῦτο βλέπουμε τούς Ἑλληνες Πατέρες, καθώς καί αὐτούς πού σπούδασαν στήν Ἑλλάδα, νά χρησιμοποιοῦν αὐτήν τήν ἐλευθερία τοῦ πνεύματος πού εἶναι χάρισμα τοῦ Θεοῦ. Ὁ Κύριος ἦλθε στόν κόσμο γιά νά μᾶς ἐλευθερώσει ἐκ τῆς δουλείας τοῦ Διαβόλου. Ὁ Ὀρθόδοξος Χριστιανός, ἀναπαύεται μόνο μέσα στό ἐλεύθερο Πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας Του. Διά τοῦτο καί οἱ Ἀπόστολοι καί

οὶ Πατέρες περιτείχισαν τήν Ὀρθοδοξία μέ τούς νόμους τῆς ἐλευθερίας τοῦ Χριστοῦ, γιά νά γνωρίζουν οἱ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί τά πνευματικά τους σύνορα καί νά δροῦν ἐντός αὐτῶν ἄφοβα καί ἐλεύθερα. Κάθε παρεκτρωπή αὐτοῦ τοῦ Ὀρθοδόξου φρονήματος εἶναι ἀμαρτία καί οἱ παρεκτραπέντες ἐάν διά τῆς εἰλικρινοῦς μετανοίας καί Ἐξομολόγησης ἐπιστρέψουν, δύνανται νά εἰσέλθουν καί πάλι στήν μάνδρα τοῦ Χριστοῦ μας. Ἐάν ὅχι, τότε δυστυχῶς θά μείνουν ἰσόβιοι μελλοθάνατοι σκλάβοι.

SUNDAY OF ORTHODOXY (John 1, 44-52) March 21, 2021

It is natural and fair that this Sunday of Orthodoxy floods the hearts of Orthodox Christians with reasonable pride. Among the most notable and glorious Sundays of the ecclesiastical year, the Sunday of Orthodoxy expresses in a simple way the correct meaning of the word. It expresses the right way in which we Orthodox Christians are called to communicate, converse, walk and experience our faith. Sunday of Orthodoxy, which we celebrate today, summarizes the beliefs of Orthodoxy and the struggles of its heroic children over 20 centuries. But as we celebrate 2,000 years of freedom from the heavy yoke of idolatry, we also celebrate another great event of our faith and freedom - 200 years of freedom from the yoke of Islam. If we had not had the heroic and sacrificial struggles of the Christians of the first centuries, perhaps we would not have had the strength for the Revolution of 1821.

Therefore, we celebrate the preservation of the Gospel truth of the true spirit of Christianity for 20 centuries. Many sacrifices and unceasing prayers and eye-opening miracles and resurrections and inhuman martyrdoms and heroic decisions and courageous confessions and horrible deaths have adorned the passage of the past 20 centuries. The salvation of the Lord's Gospel has prevailed. Just as the divine Teacher urged Philip to follow Him and so he found the Messiah he was looking for: Christ, the self-truth, the Saviour of the world, so has Hellenism accepted from the years of the Great Teacher and His Apostles the call of the Lord and Redeemer. It is impossible for anyone to talk enough about Orthodoxy and its features to give more than a faint picture of its glory. The word "ORTHODOXY" alone presupposes the correctness of Christian doctrine. The Orthodox Church is known as the Eastern Church and its members as Orthodox Christians. Essentially, the Orthodox faith begins with the Apostles, the Apostolic Fathers. The Fathers of the Ecumenical Councils and since then continue its enlightened course until today.

As an ecclesiastical feast, however, it was established to be celebrated with the restoration of icons by the Seventh Ecumenical Synod. Chronologically, that happened

in the year 843 on the first Sunday of Lent during the reign of Empress Theodora and Patriarch Constantine Methodius the Confessor. It continues to this day. Thus, speaking of Orthodoxy today, we include within this word, a history of 20 centuries of our Ecclesiastical history and tradition. It includes, as we have already mentioned, numerous and cruel struggles against pagans, especially idolaters, in order to maintain its Christian identity. But in order to maintain its true Christian identity, Orthodoxy had to wage many hard struggles against Christian divisions and heresies also. You see, my brothers, the wicked man-hating Satan used all inhuman means of violence against Christianity and was finally defeated. So he thought of entering Christianity and starting a civil war.

Then religious disagreements began to arise everywhere, creating schisms which soon developed into heresies. The first schism that eventually took place was because of the papal claims, Filioque and the alleged additions of the Western Church to the Creed, etc.. As a result of these claims of primacy and egoism, the Western Church has been fragmented into thousands of Christian denominations around the world. The Orthodox Church adhered to its apostolic and patriarchal principles and beliefs, maintaining the unity and above all the infallibility of the Orthodox faith and worship. However, this fact disturbed the evil devil and, invited by weak men of Christian power, began to create strong disagreements and schisms within the Orthodox Church. So even today we suffer, and need as never before the saving intervention of God, to have mercy on us and not to allow further schism in the tunic of the Lord Jesus.

My brothers and sisters, an important feature of Orthodoxy that we celebrate today is the spirit of freedom. Orthodoxy represents the true faith, but in a spirit of freedom. This characterization weighs heavily on the scales of the Orthodox Christian faith. Because the hallmark of Orthodoxy is truth without fanaticism and freedom without passion. When they heard the Apostle Paul speak with such a free spirit, the Greeks, by nature a liberal people, paid attention to him. What highlighted the philosophy of the Greeks is this free spirit. That is why we see the Greek Fathers, as well as those who studied in Greece, using this freedom of spirit which is a gift of God. The Lord came into the world to set us free from the bondage of the Devil.

An Orthodox Christian rests only in the free Spirit of Christ and His Church. That is why both the Apostles and the Fathers walled up Orthodoxy with the laws of Christ's freedom, so that Orthodox Christians could know their spiritual boundaries and walk within them fearlessly and freely. Any deviation from this orthodox mind is a sin and

those who deviate, if they return through sincere repentance and confession, can enter the pen of our Christ again. If not, then unfortunately they will remain lifeless slaves in the future.

Ίερές ἀκολουθίες

Κάνουμε γνωστό ὅτι, Δευτέρα βράδυ, Τρίτη βράδυ καί Πέμπτη βράδυ, ἀπό τίς 6-7 θά τελέσωμε στόν Ἱερό Ναό μας τό Μέγα Ἀπόδειπνο. Τήν Τετάρτη τό βράδυ ἀπό τίς 6-6.30 θά τελέσωμε τόν Ἑσπερινό τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καί ἀπό τίς 7-8 θά λάβει χώρα ἡ Μελέτη Ἁγίας Γραφῆς. Τήν Πέμπτη ἀνήμερα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ θά τελέσωμε օρθρο καί Θεία Λειτουργία 8-10 τό πρωϊ. Κατά τήν ἡμέρα αὐτή θά ἔχωμε τήν εὐκαιρία νά πάρουμε τό φρεσκομαγειρευμένο ψάρι μέ τήν μοσχομύριστη σκορδαλιά. Τήν Παρασκευή τό βράδυ 6-7, θά τελέσωμε τήν Β΄ Στάση τῶν Χαιρετισμῶν. Τό Σάββατο τό πρωϊ 8-9.30 θά τελέσωμε ορθρο καί Θεία Λειτουργία. Τό ἐσπέρας τοῦ Σαββάτου 5.30-6.00 θά τελέσωμε τόν Ἑσπερινό τῆς Κυριακῆς.

Church Services

Monday night, Tuesday night and Thursday night, 6pm-7pm, we shall celebrate the Great Supper in our Holy Temple. Wednesday night, 6pm-6.30pm, Vespers of the Annunciation, followed by Study of the Holy Bible, 7pm-8pm. Thursday of the Annunciation, 8am-10am, Matins and Divine Liturgy. On this day, we shall have the opportunity to purchase freshly cooked fish with fragrant skordalia. Friday night 6pm-7pm, the Lamentations. Saturday morning 8am-9.30am, Matins and Divine Liturgy. Saturday evening 5.30pm-6.00pm, Vespers of Sunday.

Γάμοι

Τό **Σάββατο 6 Μαρτίου**, ἔλαβε χώρα στόν Ἱερό Ναό μας, ἡ στέψη τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Vorrasi μετά τῆς δίδος Πηνελόπης Ἀρβανίτη. Τά στέφανα ἀντήλλαξε ὁ κ. Νικόλαος Vorrasi.

Τό **Σάββατο 13 Μαρτίου**, ἔλαβε χώρε στόν Ἱερό Ναό μας ἡ στέψη τοῦ κ. James Harding μετά τῆς δίδος Ἀναστασίας Ἀγοραστοῦ. Τά στέφανα ἀντήλλαξε ἡ Εὐστρατία Martin. Εὐχόμεθα ὅπως ὁ Κύριος πού εὐλόγησες τούς γάμους τους, τούς βοηθεῖ, εἰρηνεύει καί εὐλογεῖ νά ζήσουν ἀγαπημένη καί εὐτυχισμένη ζωή καί καλούς ἀπογόνους.

Weddings

On *Saturday, March 6*, the wedding of Mr. Alexandros Vorrasi and Miss Penelope Arvanitis took place in our Holy Church. The crowns were exchanged by Mr. Nikolaos Vorrasi.

On *Saturday, March 13*, the wedding of Mr. James Harding and Miss Anastasia Agorastos took place in our Holy Church. The crowns were exchanged by Efstratia Martin.

We pray that the Lord who blessed their marriages may help the couples and give them peace and blessing to live a loving and happy life and good offspring.

Βαπτίσεις

On Sunday 7th of March, Ivan Markovic and Hiba Habib, baptized their daughter in our Church. The godfather Elias Habib named her Emiliana.

Last Sunday 14th March, Nicholas and Stavroula Dubois baptized their son in our Church. The godmother Cleopatra Colancio named him Christopher.

Congratulations to the parents and godparents of both Baptisms and we pray that our Lord may grant wisdom, health and happiness to all involved for the spiritual upbringing of the newly-baptized.

Δωρεές

Οἰκ. Τέττη	εἰς μνήμην τῆς ἀειμνήστου μητέρας τους Τσαμπίκας	\$100
Άναστάσιος Παπαδέλος εἰς μνήμην τῆς ἀειμνήστου συζύγου του Κων/τίνας		\$100
Άνώνυμος	ὑπέρ τοῦ καθαρισμοῦ τῆς αὐλῆς τῆς Ἐκκλησίας	\$ 50
Άνώνυμος	ὑπέρ τῆς Ἐκκλησίας	\$ 50
Μαρία Παναγιωτοπούλου εἰς μνήμην τοῦ πατρός της Ἀριστοτέλη Πιζήμολα		\$ 50
Εὐχαριστοῦμε τούς εὐλαβεῖς δωρητές καί εὐχόμεθα ὅπως ὁ Κύριος ἀναπαύει τούς		
κεκοιμημένους καί χαρίζει κάθε ὑγεία καί εὐλογία στούς δωρητές μας.		

Τό εὐλογημένο ταξίδι

Από τήν περασμένη Δευτέρα ξεκινήσαμε τό εὐλογημένο καί περιπετιῶδες ταξίδι τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Κάθε Κυριακή εἶναι καί ἔνα στάδιο κατά τό ὁποῖο κάνουμε πνευματικό ἀνεφοδιασμό. Κάθε Κυριακή στέλνει ὁ Κύριος τούς δούλους Του σ'ὅλο τόν κόσμο, γιά νά μᾶς καθοδηγήσουν καταλλήλως. Σήμερα ἔχουμε ἤδη διανύσει τό ἕνα στάδιο καί ἀπόψε ξεκινοῦμε μέ πλώρη γιά τό ἐπόμενο. Σκοπός μας εἶναι νά φθάσωμε στά Ἱεροσόλυμα καί νά ὑποδεχθοῦμε τόν Ἑρχόμενον ἐπί πόλου ὄνου, νά ὑποφέρουμε κι'ἐμεῖς στό φρικτό Του μαρτύριο καί νά συσταυρωθοῦμε. Καί τότε δικαίως θά αἰσθανθοῦμε στά κατάβαθα τῆς καρδιᾶς μας τό πλήρωμα τῆς ἀνεκλάλητης χαρᾶς τῆς Ἀναστάσεως. Ὁ πονηρός προσπαθεῖ μέ κάθε τρόπο νά φουρτουνιάσει τίς σκέψεις μας, νά θολώσει τήν πνευματική μας ὁρατότητα, νά γεμίσει τόν λογισμό μας μέ ἀμφιβολίες γιά τήν πορεία πού πήραμε. Ἐμεῖς ἀδελφοί μου, μή ξεχνοῦμε ὅτι ἔχουμε στίς πνευματικές μας ἀποσκευές τήν εἰλικρινή

συγχώρεση, τήν νηστεία, τήν ἀφιλαργυρία καί προπαντός τήν καρδιακή προσευχή. Μέσω τῆς προσευχῆς λαμβάνουμε κατευθύνσεις πλεύσεως καί τρόπους ἀποφυγῆς τῶν ὑφάλων πού μᾶς στήνει ὁ διάβολος στήν πορεία μας. Ἐκεῖνος θά μᾶς φέρνει στήν θύμιση τά πάθη, τίς πτώσεις μας καί κάθε ὰμαρτία, μέ σκοπό νά μᾶς ἀποπροσανατολίσει, ἐμεῖς ὅμως αὐτά πρέπει, ἐάν δέν τάχαμε ξεφορτωθεῖ πρίν ἀρχίσωμε τό ταξίδι, νά τά ἀδιάσωμε ἀμέσως στήν θάλασσα. Νά τά πετάξουμε στόν ἀκεανό τῆς συγχώρησης τοῦ Θεοῦ μέσω τοῦ μυστηρίου τῆς ἐξομολόγησης. Στό ταξίδι τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς δέν μποροῦμε νά τά κουβαλοῦμε μαζί μας. Διότι αὐτά γίνονται παλαμάρια πού κρατοῦν τό πνευματικό μας καράβι δεμένο στόν μῶλο τοῦ κόσμου.

The blessed journey

Last Monday, we started the blessed and adventurous journey of Lent. Every Sunday, there is a station during which we replenish our spiritual supplies. Every Sunday, the Lord sends His servants all over the world to guide us properly. Today, we have passed the first station and tonight we set off for the next one. Our purpose is to reach Jerusalem and receive the coming of the One who sits on a donkey, to bear His suffering and His horrible martyrdom, and to be crucified with Him. Then, we shall rightly feel in the depths of our hearts the fulfilment of the real joy of the Resurrection. The wicked one tries in every way to beset our thoughts with storms, to blur our spiritual vision and fill our mind with doubts about the course we have taken. My brethren, let us not forget that we have in our spiritual luggage sincere forgiveness, fasting, unworldliness, and above all, heartfelt prayer. Through prayer, we receive directions of navigation and ways of avoiding the obstacles that the devil sets in our path. The devil will remind us of our passions, our falls and every sin in order to disorient us, but if we did not get rid of them before we began the journey, we must throw them now into the sea. Throw them into the ocean of God's forgiveness by the sacrament of confession. We cannot carry them with us on the journey of Lent, otherwise they will become strong ropes that keep our spiritual boat moored to the jetty of the evil world.

Ποῦ ξεκουράζεται ἡ ψυχή μας; Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου.

Γι'αὐτό ὁ Θεός ἐργάζεται γιά τήν ψυχή μας κάθε στιγμή καί ὥρα μέ ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον. Ἐπιστρατεύει ὅλη τήν κτίση, ἀνθρώπους καί ἀγγέλους, γιά νά μᾶς ὁδηγήσει στόν οὐρανό. Μἀλιστα ἡ ψυχή μας, διαθέτει καί συνείδηση, ἡ ὁποία μᾶς κρούει τόν κώδωνα (χτυπᾶ καμπανάκι) ὅταν ξεφεύγουμε ἀπό τό θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Έχει λοιπόν ἀνυπολόγιστη ἀξία ἡ ψυχή τοῦ καθενός μας. Διότι τήν ἔχει πλάσει ὁ Θεός, τῆς ἔχει δώσει τήν ἀθανασία καί σταυρώθηκε ὁ ἴδιος ὁ Χριστός γι'αὐτήν! Δέν μπορεῖ νά συγκριθεῖ μέ ὅλα τά πλούτη καί τίς τιμές τοῦ κόσμου αὐτοῦ ἡ ψυχή μας. Ἁξίζει περισσότερο ἀπ'ὅτι ἄλλο στόν κόσμο. Ἡ σωτηρία λοιπόν τῆς ψυχῆς μας δέν εἶναι ἔνα ἀπό τά πολλά θέματα τῆς ζωῆς μας. Εἶναι τό πιό καίριο θέμα. Εἶναι θέμα αἰωνίου ζωῆς ἤ αἰωνίου θανάτου. Διότι ὅπως ὁ Κύριος μᾶς εἶπε: «τί ἀφελήσει ἄνθρωπον ἐάν κερδήση τόν κόσμον ὅλον, καί ζημιωθῆ τήν ψυχήν αὐτοῦ; (Μάρκ. η΄36) Πιό εἶναι τό ὄφελος γιά τόν ἄνθρωπο ἄν κερδήσει ὅλο τόν κόσμο καί χάσει τήν ψυχή του; Θεωροῦμε ὅτι ἡ ἀνθρωπότητα τῆς «τρέλλας» πού ζοῦμε σήμερα, πολλά θά εἶχε νά ὀφεληθεῖ, ἐάν μάθαιναν τά παιδιά καί τήν μαθητειώσα νεολαία στά σχολεῖα, πῶς πέρα καί ἔξω ἀπό τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἡ ψυχή τους δέν ἀναπαύεται. Βεβαίως γι'αὐτούς πού πιστεύουν ὅτι ἔχουν ψυχή καί δέν εἶναι σάν τά ζῶα. Συνεχίζεται...

Where does our soul rest? Continued from previous edition.

That is why God works for our soul at all times and with special interest. He mobilizes all creation, men and angels, to lead us to heaven. Indeed, our soul also has a consciousness, which rings the bell for us when we depart from the will of God. So the soul of each of us has an incalculable value. God created our soul, He gave our soul immortality and Christ Himself was crucified for our soul! Our soul cannot be compared to all the riches and values of this world. It's worth more than anything else in the world. The salvation of our soul, then, is not merely one of the many issues of our lives. It is the most crucial issue. It is a matter of eternal life or eternal death. For, as the Lord said to us: "What good is it for a man to gain the whole world, and to lose his own soul?" We believe that humankind which lives in the "madness" of today would have benefited a lot if schoolchildren and youth were taught in their schools that outside the Church of Christ, there is no rest for the soul. Of course, for those who do believe that we have a soul and are not animals?... To be continued.

Ή θεολογία τοῦ χαρταετοῦ τῆς Καθαροδευτέρας

Παπποῦ, γιατί πετᾶμε τούς χαρταετούς τήν καθαροδευτέρα; Ἐλᾶτε παιδιά μου κοντά καί θά σᾶς πῶ, αὐτά πού τά χρόνια μέχουν διδάξει: Ξέρετε παιδιά, ὅταν ὁ Θεός ἔπλασε τόν ἄνθρωπο, δέν τόν ἔπλασε ὅπως τά ἄλλα ζῶα νά τρέχει μέ τά τέσσερα. Σκέφτηκε μέ τήν πανσοφία Του νά δημιουργήσει τόν ἄνθρωπο καί νά τοῦ δώσει τήν εὐκαιρία νά μένει γιά πάντα κοντά Του, ἐκεῖ ψηλά. Καλέ παπποῦ, θά μᾶς πεῖς γιά τόν ἀετό; Λοιπόν, ἀφοῦ ἀνυπομονῆτε, θά σᾶς πῶ μέ λίγα λόγια. Ἔπλασε ὁ Θεός τόν ἄνθρωπο ἀπό χῶμα καί ὅταν ἐτελείωσε, ἐφύσηξε μέσα στό σῶμα τοῦ ἀνθρώπου μία δύναμη πού λέγεται ψυχή. Ὅπως τό σῶμα θέλει φαγητό γιά νά μεγαλώνει, ἔτσι καί

ἡ ψυχή θέλει φαγητό γιά νά ἐλαφρώνει. Καί ὁ ἀετός παπποῦ; Αἰ, κάνετε λίγη ὑπομονή! Πολλές φορές ὁ ἄνθρωπος ξεχνιέται καί τρώει πολύ, μπερδεύεται καί μέ πολλά πράγματα σέ τοῦτο τόν κόσμο καί ξεχνά νά δώσει φαγητό στήν ψυχή. Ξεχνά ὅτι ὁ προορισμός του εἶναι νά πετάξει μιά μέρα κοντά στόν Θεό. Αὐτές τίς ἄγιες ἡμέρες πού προχωροῦμε γιά τά πάθη καί τήν ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, μᾶς θυμίζει ἡ Ἐκκλησία μας περισσότερο. Τί παπποῦ; Νά, ὅσοι θέλουν νά γιορτάσουν πραγματικά Ἀνάσταση, πρέπει νά νηστέψουν τῶ σῶμα καί νά δώσουν φαγητό στήν ψυχή γιά νά ἀλαφρώσουν καί νά μποροῦν νά ἀνεβοῦν ψηλά. Καί ὁ ἀετός; Ὁ ἀετός λοιπόν συμβολίζει τόν ἄνθρωπο. Ὁ ἀετός εἶναι ἡ ψυχή τοῦ ἀνθρώπου καί ἡ οὐρά του εἶναι τό σῶμα. Ἅν βάλεται λίγο πάρα πάνω βάρος στόν ἀετό τοῦ Γιώργου, θά μπορεῖ πετάξει; Ὁχι βέβαια; Καί ὅταν πετάτε τόν ἀετό, κυττάζετε κάτω; Ὁχι βέβαια εἶπαν τά παιδιά κι' εὐχαρίστησαν τόν παπποῦ τους γιά τό θεολογικό μήνυμα τοῦ χαρταετοῦ.

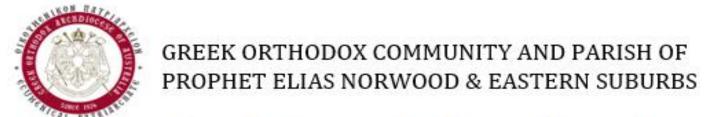
The theology of flying kites on the first day of Lent.

Grandpa, why do we fly kites on Shrove Monday? Come near my children and I will tell you what the years have taught me: You know, my children, when God created man, he did not create him like the other animals to walk with the four. He thought with His omniscience to create Man and to give him the opportunity to stay close to Him forever, up there. But grandpa, will you tell us about the kites? Okay then, once you have no patience I'll tell you in short. God created man from dust and when he was finished, he breathed into his body a force called, soul. Just as the body wants food to grow, so the soul wants food to lighten. Common grandpa, tell us about the kites; Oh have a little patience! Many times a person forgets and eats a lot, gets confused with many things in this world and forgets to give food to his soul. He forgets that his destiny is to fly one day close to God. Our Church reminds us more of these holy days as we go about the passions and the resurrection of Christ. What is it pa; Yes, those who want to truly celebrate the Resurrection, must fast the body and give food to the soul in order to lighten up and be able to ascend. So pa, where about the kite; The kite therefore symbolizes man and its tail the body. For example if you add a little more weight on the tail of George's kite, will be able to fly? Of course not. And as you fly your kite, do you look down? Of course no pa, the children reply in laughter. Thanks grandpa, now we understand the theological message of the kite they said. Did you?

Σήμερα τό βράδυ περίπου 6 μέ 8 στό προαύλιο τῆς Ἐκκλησιᾶς μας ἀπόψε, νά μή λήψει κανείς ἀπό τό κάλεσμα τῶν ἠρώων τοῦ 1821
Μᾶς καλεῖ ἡ Πατρίδα μας.
Μᾶς καλεῖ ἡ Ἑλλάδα.
Μᾶς καλοῦν οἱ προγόνοι μας.
Μᾶς καλοῦν αὐτοί πού μᾶς ἐλευθέρωσαν.
Καί πάνω ἀπ'ὅλα, μᾶς καλεῖ τό ἑλληνορθόδοξο χρέος μας.

Θά ἔλθω γιατί ἀγαπῶ την Ἑλλάδα
Θά ἔλθω γιατί ἀγαπῶ τήν Λευτεριά
Θά ἔλθω γιατί θέλω τά παιδιά μου καί τά ἐγγόνια μου νά αἰσθάνονται
ἐλεύθερα καί ὑπερήφανα γιά τήν καταγωγή τους.

Πορεία Προς Ελευθερία

COMMEMORATING 200 YEARS OF HELLENISM

Journey Towards Freedom

A Cultural Evening Commemorating the 200th Anniversary of the Greek Revolution of 1821.

The evening will be held outdoors at 6pm Sunday the 21st of March 2021 at the Parish of Prophet Elias, Norwood and will showcase relevant Dance, Music, Songs, Poems and Plays.

CALAMARI-CHIPS & LOUKOUMADES WILL BE SERVED

Entry: Gold Coin Donation